Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

m loquit. ita e. Ego ortus. ego fons ortorum. ego fons signatus. ego grā ei puteus aquarū uiuentiū. Et emissiones meę paradysus malorum punicorum. Veniat g ipse in ortū suū. Et comedat fructū pomorum suorum. Non q̄m eua inuitauit uirū suū ego inuito dilectū meū. Illa inuitauit uirū suū adcomedendū pomū ñ suū. pomū alienū. pomū int̄dictū. Ego inuito dilectū meū adortū suū. adcomedendū fructū pomorum ñ alienorum. s; fructū pomorum suorum. Q̄ admodū dic. ms cibus e ut faciā uoluntate patris mei. quę uidet uoluntas patris. salus et uita e generis humani. qd ipse plantauit qd benedixe. qd pdtū reparauit. Et qd tā ppe suū int̄omis fructū pomorum suorum. Q̄ ego q sū prima de primicias pomorum. immo etiā fons ortorum. Veniat g in hunc ortū suū. et me infferendo in illud ueritū celū. in illū suū celū. Et paradysū. q abiit q me uidente ascendit. comedat fructū pomorum suorum. perficiat usq; adfine. perducat grām eorum q in me celebrata s opū suorum. Et quo incedū abisti crebro reuertiris in illū q dicis paradysū emissionū meārū. et comedis de pomis punicis q optima s int̄primicias earūde emissionū meārū. Iot 1. ca eni comedis fragmina malorum punicorum. qd beatas animas mrūm e fessorum. tuorum hinc assumis. et infferis in illud uite sempiterne secretū. Q̄ndo ita uenies in he ortū tuū.